

הגה: לב. כל המגרשת אשה אפי' מחמת קול בעלמא, נאסר בקרובותיה.

עין משפט ב. אה"ע סימן טו פעיף כו
עיין לעיל עין משפט א

עין משפט ג. אה"ע סימן קסח פעיף א

א. אחרי שיכם את יבמתו הרי היא כאשתו ויכול להוציאה בגט ולהחזירה א אם רצונו בכך.

עין משפט ד. אה"ע סימן קסו פעיף ז

ז. ח. הבא על יבמתו בין בשוגג בין לשם זנות^ב, בין שאנסוהו כותים בעל כורחו, בין שהוא מזיד והיא שוגגת או אנוסה, בין שהיא ערה או ישנה קנה, ואפי' בהעראה^ג.

דף י:

עין משפט א. אה"ע סימן קסב פעיף ב

ב. החולץ ליבמתו, נאסרה החלוצה וצרותיה עליו ועל שאר האחים

ת. ב"י בשם הרשב"א. ודוקא בקידש אבל בנשא עיין בסעיף ל"ג.

א. דסד"א כיון שגרשה אסורה עליו באיסור אשת אח, קמ"ל דמותר להחזירה. ממשנה יבמות ל"ט ע"א וכתובות פ"ב ע"ב וכרבי יוסי בר חנינא ביבמות שם.

ב. ממשנה יבמות נ"ג ע"ב וכפי' רש"י שם. ואפי' לשיטת הפוסקים דסברי מצוות חליצה קודמת, ולאבא שאול דסבירא ליה הכונס לשם זנות או לשם נוי כאילו נוגע בערוה, מ"מ בדיעבד קונה כ"כ הנ"י דכיון שמדאורייתא ליכא איסור, ועיין ב"ש ס"ק ה'.

ג. אף דהבועל דעתו על גמר ביאה, מ"מ ביבמה אפי' אמר בפירוש דדעתו על גמר ביאה קנה בהעראה דבפירוש ריבתה תורה, ולא בעינן דעתו שהרי אפי' שניהם אנוסים קונה. ב"ש מהר"ן בפ"ק דקידושין. וכן קונה בשלא כדרכה כ"כ התוס' והטור, אע"ג שכתוב להקים שם לאחיו, כתבו התוס' שהפסוק אתי למעט כשאין ראויים היבם והיבמה להקים, פרט לאיילונית והסריס, אבל כשראויים להקים אפי' שלא כדרכה קונה. ב"ש.

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלאחד שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477

בעשה ד.

ד. לדעת התוס' והרמב"ן בלאו, וכן מונה אותו הרמב"ן בכלל לאוין, ומש"כ המחבר והרמב"ם בעשה תמוה איזה עשה. ולדעת הרמב"ם אם חלץ אחד מהם אין יותר איסור תורה בכולם, רק איסור דרבנן, ועיין במגיד ועיין בב"ש.